

Titel: BREV TIL: Louis Hjelmslev FRA: Louis Leonor Hammerich (1952-12-14)

Citation: "BREV TIL: Louis Hjelmslev FRA: Louis Leonor Hammerich (1952-12-14)", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 1. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds: https://tekster.kb.dk/text/lh-texts-kapsel_024-shoot-workidacc-1992_0005_024_LLHammerich_0160.pdf (tilgået 05. august 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Louis Hjelmslev og hans kreds,

professor Dr. L. 1. Hammericls §*iiden*e'3««ir**n' *#8**ve* *** Kssisenhavis N.

14/X11 52

Kære/> professor Hjelmslev,

som jeg - det

Tak for Ireres brev af 12. d s

e 0

indrømmer jeg - blev såre glad for. Lad mig begynde med de oplysninger, jeg nu (Jakob Nielsen, er bortrejst, Loroholt syg^ kan /// fremskaffe i Videnskabernes Selskab/ om repræsentatio~ nen ved lingvistikongresserne i 1948 og 1952. idet jeg forudskikker, at ud- valgets drøftelser af disse sager <r prægede af 3 bensesyn, til 1) rette repræ- sentation for Selskabet, 2) de få. midler, 3) ønsker om fyldig dansk repræ- sentation. Efter en notits til protokollen for mødet 19/II 48 er det blevet overvejet, om man kunde nøjes med 1 delegeret til både lingvist- og orienta- listkongressen. Tanken er åbenbart blevet opgivet, thi ved mødet 2/IV sendes begge sager uden bemærkning til repræsentationsudvalget, efter hvis indstil- ling det da 16/IV vedtoges at / sende Pern som delegeret til lingvistknagres- sen, K.Grønbech til orientali stkongressen. Indbydelsen var vist kommet i be- I år kom indbydelsen, som De ved, 7/III. Hvorfor sagen ikke behandlede på mødet 21/III, ved jeg ikke, og kender ikke de videre overvejelser, fordi jeg var bortrejst i slutningen af marts og begyndelsen af april, men je; formoder, at Jakob Nielsen - som i flere lignende tilfælde -

gyndelsen.af marts.

først har ønsket oplysning om, hvad fakultetet og regeringen gjorde. Efter

Deres berettigede rykkerbrev af 26/IV og modtagne oplysninger i ovennævnte

henseende indstilledes e til delgeret og valgtes 2/Y. Pisse sager tilrette- lægges jo principalt af sekretæren, men det er yderst almindeligt, at de med- lemmer, hvem en sådan sag vedrører, taler med den faste eller fungerende se- kretær, nårsmhelst det passer vedkommende medlem, og det er der altid kun taknemlighed for, så det må Pe da aldrig afholde Dem fra. Hvad Pe skriver i næstsidste alineas om "håbet" er vist fremkaldt af, at jeg må have udtrykt mig utydeligt. Jeg tvivler ikke oro, at De søger at fremme videnskabens og universitetets tarv, men jeg har tvivlet om, at Pe troede det samme om mig, og har derfor rillet udtrykke håbet om, at De vilde have den til min tilsvarende tro. 2.liner;, på l.side er det, jeg er mest glad ved. Jeg har aldrig anset Dem for naiv eller latterlig, men jeg indrømmer, at jeg har haft den fornemmelse - ikke blot m.h.t. mig, men også til andre - at De, just fordi Pe har den dybe kærlighed til vore fælles interesser, som fx. vedrørende universitetet . ,1 fremgik af Peres smukke ord om universitetet ved lærerforsamlingsaftenen,rtil at tolke modstand mod Deres synspunkter som fjendtlighed. Pet er mig en stor

2

glæde at erfare, at denne fornemmelse har været urigtigo Og så endelig det vanskelige: mine fremgangsmåder o Jeg vil først sige, gj, at jeg aldrig har ment og vist heller ikke udtrykt, at skylden for den op- ståede pXpX situation skulde være l)erOs; jeg erkender fuldt ud min skyld, om end ikke eneskyld. Jeg indrømmer også, at adskilligt i min £/> glossematiker- artikel med rette kan dadies. Jeg skrev den, fordi jeg dengang anså det for vigtigt at få pointeret overfor udlandet, at ikke alle danske gjLfåå lingvi- stør var glossematikere (hvilket var en udbredt tro), og fordi jeg mente, at nogle gode danske filologer af ensidig beskæftigelse med glossematiken var blevet ført til filologisk (og lingvistisk) uholdbare og skadelige synspunkter; i denne sidste henseende vil jeg stadig mene, min artikel var gavnlig, far jeg nu skriver, at "overfor udlandet vilde kontakt være en fordel", s3 tænker jeg ingenlunde på noget i retning af at gøre et fordel- agtigt indtryk på udlandet (den slags er mig mere ligegyldigt ond det måske burde være), men kun på, at vi ved ikke at strides personligt i// antageligt vilde kunde gavne både Leres og mine videnskabelige synspunkter, ikke blot herhjemme, men også i udlandet. Denne tanke fæstnede s hos mig ved erfaringer- ne fra London-kongressen. Jeg kan s implere og rigtigere udtrykke det således: vi vilde gavne dansk lingvistik ved at være på talefod. Jeg kan ikke tro, at jeg - med alle mine fejl, af hvilke jeg kender

nogle selv - er så. umedgørlig og upålidelig, som De tror. Vildn De ikke

gøre den prøve straks og ligeud at sige til mig, når x>e synes jeg handler

A i galtf vUi/y;.y^ POa.

Ded venlige bilsener

;

Louis Hjelmslev og hans kreds,

/\

i

å

C